

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 19. MARCA ROKU 1799. we WTÓREK.

Kommissya wspólna trzech Najjaśniejszych Dworów do uregulowania długów s. p. Króla Jmci Stanisława Augusta i byłej Rzeczypospolitej Polskiej, kończąc na dniu 14. Marca roku bieżącego likwidacją i weryfikacją długów do bywszej Rzeczypospolitej za stałego oney Rządu regulujących się, i w swych protokółach w czynie dawniejszymi Obwieszczeniami przepisanych zanotowanych, a w celu przelania onych i całego swego dzieła po ostateczną decyzją do samych Najjaśniejszych Dworów, tudzież z porządku rzeczy, mając wkrótce zamknąć wszelkie swe czynności i protokoły, wiadomo każdemu czyni niniejszym Obwieszczeniem, iż od zwyczajnej wyrażonej daty, żadnych a żadnych pod jakimkolwiek bądź nazwiskiem i pozorem podawanych sobie petycji od nikogo nie przyjmie, iako już albo w poprzednich swych Obwieszczeniach zastrzeżoną prekluzją obiętych, albo przez niedopełnienie w nich przepisanych prawideł, też prekluzją podpadłych. — Dan w Warszawie dnia 15. miesiąca Marca 1799 roku.

Kommissya wspólna trzech Najjaśniejszych Dworów do uregulowania długów s. p. Króla Jmci i byłej Rzeczypospolitej Polskiej.

z Paryża dnia 29. Lutego.

Obywateł *Adriał* terazniejszy sędzia w trybunale kassacyjnym jedzie do Neapolu w charakterze kommissarza Dyrektoryatu dla urządzenia tamtejszej Rzeczypospolitej. — Kontradmirał *Renaudin* odebrał rozkaz prosto z *Brest* udania się także do Neapolu, i będzie tam zostawać w obowiązkach kommissarza marynarki. — Tutejszy instytut narodowy nauk, dał w podarunku każdemu z obcych uczonych do ustatkowania i dożywania miar i wag tu się znajdujących, jeden exemplarz kosztownej edycji *Virgiliusza* przez *Dydota*. Uczony *Duński* konsyliarz *Bugge* już z rąk przed kilku dniami wyjechał. — Szef batalionu *Deres*, który z trębaczem do insurgentów w *Citta-vecchia* był wyłanym, został rozstrzelany od nich. Generał *Merlin* dowodzi oblężeniem miasta tego zbuntowanego. — Dzienniki tutejsze wyświeciły teraz zatargi, które powstały między dworem *Rossyjskim* i zmarłym Elektorem *Bawarskim*. Język *Rossyjski* zakonu *Maltańskiego* w *Petersburgu*, zniósł język *Bawarski* sprzeciwiający się układowi pierwszego. Hrabia *Fierregg* miał w tym interellie wyjechać do *Moskwy*. Wszakże interell ten już jest ukończonym, gdyż terazniejszy elektor zniósł zupełnie zakon *Maltański* w *Bawarii*.

W Radzie 500. *Duplantier* złożył raport względem wkrótce nastąpić mających elekcyow do ciała prawodawczego. Z raportu tego widzieć się daie, iż procz wyboru trzech części, 250. członków wynoszący, należy jeszcze odnowić 65. miejsce wakujących, tak dalece, iż w ogóle 315. nowych członków wybranych będzie.

Tutejsze pisma przytaczają ciekawy w terazniejszych okolicznościach wypis z dzieł *Fryderyka* IV. W *Łoftey* części dzieł swoich, Król ten oświadcza życzenie, aby monarchia *Francuska* wzięła *Ren* za granicę, i okazała iak łatwo plan ten ulkutecznionym być może.

W Neapolu wszyscy mieszkańcy broń złożyć musieli, pod karą rozstrzelania na miejscu. — Ponieważ Rada *Starszych* odrzuciła podatek na fol, przeto na dniu 24. w Radzie 500. podany został projekt podwoie-

nia podatku na okna, drzwi, i kominy, tudzież sprzedania dobr do duchowieństwa protestantckiego należących etc. Nakoniec wyznaczona została kommissya z 7. członków, która ma podać sposoby do załatwienia deficit roku 7. — *Boissy d'Anglas*, *Dumolard*, *Villaret-Joyeuse* i inne osoby udały się na miejsce deportacji łobie wyznaczone do wyspy *Oleron*, gdzie najlepsze miejsce *Chateau du Bourg* za mieszkanie sobie wybrali. Przyjeźci tam zostali z wszelką ludzkością. Jeden z nich wyraża w liście: W *Oleron* można żyć wybornie za 100. frankow co miesiąc. — Kommissarz *Boulay* z wielu officjami wyjechał z *Brest* dla udania się do rozmaitych portów zachodniej *Francyi*, i wezwania do służby Rzeczypospolitej wszystkich marynarzow nawet do 50. roku wieku swego dochodzących. Wprzód jeszcze wysłała do nich proklamacja od admirała *Morard de Galles*, w której między innemi jest wyrażono „Marynarze, oyczyna oczekuje po waszej odwadze ostatniego wysilenia; w celu nadania pokoiu *Europie*. Całą siłę waszą wymierzcie przeciw nieprzyjaciolom waszym *Anglikom* etc. — Uważając tu, iż Król *Neapolitański* i *Sardyjski* są w równym wieku urodzeni w r. 1751.

Wyczytujemy z listu z *Coire*, iż Generał *Massena* rozpoczął już nieprzyjacielskie kroki. — List z *Rzymu* pod d. 28. Stycznia pisany przez jednego *Francuza*, który rozmawiał z G. *Mack* u ambassadora *Batholia*, wyraża, iż widział tego Generała trzymającego w ręku okrągły kapelus z troykolorową kokardą. „Rzekł do mnie, dodaie tenże *Francuz*, iż gdyby był miał w swojej armii 500. *Francuzkich* lub *Niemieckich* officerow, nie byłoby nam z nim tak łatwo poszło. Przyśledł mi się, iż nigdy łobie tego nie mógł wytłumaczyć, ażeby się na świecie znajdował naród tak tępy iak *Neapolitański*. Wpadł w zapalczywość, gdy mnie zapewniał, iż widział na własne oczy, iak w najmocniejszym pędzie trzy szwadrony *Neapolitańczykow*, uciekało przed małą liczbą kawalerii *Francuzkiej*.

Mówią, iż minister *Talleyrand* *Perigord* wszedł w związki małżeńskie z Panią *Grant* dawną przyjaciółką swoją, która jednak dotąd jeszcze zatrzymała nazwisko swoje. — Dowiadujemy się, iż jeden człowiek dla zrobienia się nieśmiertelnym, miał zamiar naśladować *Karolinę Corday*, i chciał udać się do *Francyi*, aby tam zdradzieckim sposobem zabił Dyrektora *Barrasa*, do którego miał lili polecące od ienow *Francuzkich* w *Anglij* będących.

Słychać, iż *Faypoult* mianowany jest konsulem Rzeczypospolitej do *Hamburga*, *Eymar* ma powierzoną legacją do jednego z dworow *Niemieckich*, a *Amelot* do *Frankfortu*.

Sposob odkrycia konspiracji w *Malcie* był następujący: Dnia 21. Nivos (10. Stycznia) wieczorem, dwaj officerowie wychodząc z miasta do zamku *Manuel*, w którym zostawali na załodze, postrzegli kilku ukrywających się ludzi; ieden z tych officerow wzięwszy z sobą siedmiu ochotników, poszedł przeciwko tym złoczyńcom, z których kilku zabitych, a 30. zostało wziętych, inni rzuciwszy się na czoła, uciekli. *Francuzi* mają już w swej mocy dowodzców tej konspiracji; niektórzy z nich już ią przypłacili swemi głowami; między innemi pewny korsykanczyk dawny kapitan korsarski. Pokazało się,

iż on miał grać pierwszą rolę. Ponieważ *Malta* nie może być filą zdobytą, i gdy nie trzeba się bać iak tylko zdrady, garnizon przedsięwzię wszelkie środki, ażeby się od niej zabezpieczyć. Odebrał już dwa statki naładowane winem, gorzalką i solonym mięsem, zboża ma na 20. miesięcy.

Wiktor *Hugues* przybył do *Ferol*, z kąd wkrótce stanie we *Francyi*. — Za kilka dni *Ob. Martini* wyjeżdża z *Paryża* do *Lucerny* w urządzie ministra *Rapley* *Cisalpiński*. — Dywizya floty *Hiszpańskiej* powróciła z wysp *Kanaryjskich*, wysadziwszy tam 3000. wołyka.

Dnia 1. Marca.

Generał *Suchet* szef generalnego sztabu armii *Włoskiej*, był od niejakiego czasu zawieszony w swoim urzędzie. Dyrektoryat przywrócił go do służby, wysyłając go do armii *Mogunckiej*, gdzie w stopniu swoim będzie użyty.

Posel *Algierski* *Abuhaja*, przez prawo odwetu, został aresztowany, i w więzieniu *Temple* zamknięty. Sekretarz jego ratował się ucieczką, lecz Policja rozkazała go ścigać.

Dowiedzieliśmy się dnia wczorajszego, iż Generał *Mack* przybył dnia 15. do *Mediolanu*; mieszka w oberży dawniej *Cesarzkiej*. Straż jego składa się z dwóch żołnierzy w pokoju, 8. w przedpokoju, a 4. na wschodach. W *Medyolanie* odkryto konspirację. Mówią, iż iey odnogi daleko zachodziły. Aresztowano wiele osób. Sprawa ta roztrząsana jest z największą tajemnicą.

Dnia wczorajszego Policja zabrała dzieło pod tytułem: *Moskal w Paryżu*, autor iey *Leclerc* z *Dep. Vosges*, aresztowanym został. Skonfiskowano całą edycję. — Mówią tu o pojedynku który się miał odprawić w *Egipcie* między Generalami *Lasne* i *Lasnus*. Jeden z nich ma być ciężko rannym. — Wieść o oddaleniu się Ministra marynarki była fałszywą. — Rada 500. na sefii swojej dnia 27. wydała rezolucję stanowiącą, iż dobra wyznania *Augsburskiego* w *Helwecyi*, są dobrami narodowemi.

Przyjaciel Praw i inne pół-urzędowe dzienniki umieszcili następujący Artykuł z *Monachium* pod d. 20. Lutego. „*P. Paget* Minister *Angielski* w *Monachium*, dnia 10. Lutego w przytomności dworu powiedział, iż *Ob. Trouve* miał od Dyrektoryatu zlecenie zrobienia rewolucyi w *Wiertemberckim*, i że w tym celu korespondował z *Ob. Alquier* mającym sobie powierzoną też samą czynność w *Bawaryi*. *Ob. Alquier* dnia 12. osądził za rzecz przyzwoitą pisać do Barona *Hompesch* Ministra Stanu Elektora *Palatyna*, następujący List: *Mości Panie Baronie, jestem uwiadomiony, iż dnia 23. (10. Lutego) P. Paget Minister Króla Angielskiego, powiedział w obecności Dworu, iż miał pewność, iakoby Ob. Trouve z rozkazu Dyrektoryatu miał się zatrudniać rewolucjonowaniem krajow *Xcia Wiertemberckiego*; że ja w tym celu porozumiewam się z tym Ministrem, i że wraz z nim pracuję na zrobienie zamieszania w *Bawaryi*; Przeciwno tej nieczemnej poważy wystawiam powagę Dyrektoryatu Wykonawczego, oraz roztropność i rzetelność jego Ministra w *Stutgardzie*. Co do moiej osobistości, nie zniżę się do usprawiedliwienia; odwołuję się od tej sromotnej delacji do moich postępów; do szacunku który mi winien Elektor Jmć, i jego Ministrowie, oraz do głosu Publiczności. *Atoli po-**

zlewał na powieść zagranicznego Ministra, winieniem i asną i wyraźną odpowiedź, ta więc jest: iż powieść au- zora uważa zupełnie fałszywą. Proszę WPana Mości Panie Baronie, ażebyś przyjął zapewnienie o wysokim poważeniu. — P. S. To co do WPana pisał, byłbym miał honor powiedzieć Elektorowi Jmci, gdyby mu już był przetranszowany. Spodziewam się, iż zechcesz mu ten mój List komunikować.

W liście iednym z Kairu, pod dniem 12. Listopada pisanym, czytamy doniesienia następujące: „Najpiękniej- szą teraz mamy tu roku porę. Wody Nilu, zalawszy Egipt i zostawiwszy użyźniający muł po sobie, już opa- da. Sytema Arabów, walczenia z każdym narodem, który bez zawarcia pierwej z niemi traktatu, do ich kra- iów przybywa, jest najgorszą nieprzyzwoitością; lecz my poczyniliśmy już ugody z wielu pokoleniami, które nie- tylko nas w przechodzie nie napastują, ale nawet odpro- wadzają nas w drodze, i błądzą za nas, kiedy tego po- trzeba. Łódź iedna ze 120 naszych ochotnikami była w prze- awie swojej na Nilu, napadniętą od mieszkańców iednej wioski na prawym brzegu położonej. Żołnierze nasi bili się walecznie i odparli Arabów. Lecz wystrze- lili wszystkie swoje ładunki, byli przymuszani schronić się do przyległego lasu na lewym brzegu Nilu. Jakież by- ło ich zdziwienie, gdy spostrzegli Szeika iednej przyle- głej wioski z 600. zbrojnych ludzi na pomoc im przy- bywającego, który rozpedził napastliwych Arabów i na- łodzi swojej odesłał ich, aż do Rahmanie. Co do Ma- meluków, zupełnie są pobici, rozproszeni, i wszędzie od wojsk naszych ścigani; z tym większą ochotą, że nie ma żadnego Mameluka, któryby nie miał przy sobie trzosa z kilku tysięcy franków. Jakoż znajdują się niektórzy ochotnicy, którzy z tego obłowy zylkali po 20. lub 30. tysięcy franków.

z Hiszpanij dnia 15. Lutego.

Wielu kuryerów wyłanych zostało do Cadix do ad- mirala Mazaredo z zleceniami stosownymi do uzbrojeń w tym porcie robić się mających. Od tego czasu 3. fre- gaty otrzymały rozkaz, aby były gotowymi do wypłynie- nia na najpierwsze hasło, a 8. liniowych okrętów iak najszybciej uzbrajać. Procz tych ma być jeszcze 30. li- niowych okrętów, i fregat w stanie gotowym postawionych. Kapitan okrętowy Don Cagigal z wielu oficerami morskimi posłany jest z Cadix do Kartageny, dla objęcia tam komendy nad flotą lekkich statków przewozowych i wypłynienia z nią na morze. Z Ferrol także mamy wia- domość, iż flota tamtejsza z 5. liniowych okrętów zło- żona, mająca na sobie wiele wojska lądowego, gotuje się do wyjścia pod żagle. — Cesarz Marokański iakkol- wiek Francji i jej przyjaciółom wojnę wypowiedział, postanowił iednak iżanować Hiszpanię.

z Petersburga dnia 25. Lutego.

Z Jafy i Konstantynopola odebraliśmy wiadomość, iż znajomy Basman-Oglu, przez poruszenia wojsk Ros- syjskich przeciw Widdynowi wymierzone, wstrzymany w przedsięwzięciach swoich, wszedł w negocyację z Kapi- tanem Baszą, a po oddaniu się swoim pod postulesztwo Porty, rangę Kapidzi Baszy otrzymał, z zaręczeniem, iż wkrótce zaliczony będzie godnością Bafzy trzetylne- go. Z tych powodów wojsko swoje pod dniem 15. Stycznia rozpuścił, bramy Widdynu otworzył, i komunikacją między miastem i sąsiedzkimi okolicami przywrócił.

z Sztokholmu dnia 26. Lutego.

Xiąże de Hessestein znajduje się w mieście naszym. Za przybyciem swoim wezwany był od Króla na radę zło- żoną w interesach zagranicznych, a dla rozległych i gło- bokich wiadomości swoich w interesach Rzeszy, a mia- nowicie Pomeranii posiada wysokie zaufanie Króla. Po- nieważ przedsięwzięto znowu interes graniczny z Rosją, przeto wspomniany Xiąże zaproszony był, aby wziął miejsce w radzie, którą Król dla tej okoliczności złożył.

Od granic Austriackich dnia 27. Lutego.

Wojska Cesarzkie w całym kraju są w poruszeniu.

Ponieważ wojna z Basmanem-Oglu jest zakończona, prze- to stojące wojsko Cesarzkie nad granicą Turcką, ode- brało inne przeznaczenie. — Mówią, iż hrabia Dietrich- stein dawniej w Petersburgu bawiący, ma otrzymać u- rząd ministra Cesarzkiego w Berlinie. — Z Florencji do- noszą, iż rząd francuzki żądał od W. Xiążęcia, aby nie dozwalał przejścia przez kraje swoje żadnym innym wojs- kom iak tylko Francuzkim, i nie wpuszczał do portów swoich żadnych innych okrętów iak tylko Francuzkie.

z Lipszuka dnia 26. Lutego.

Na dniu 18. wkroczył tu cały regiment Toskański zwany, jest przednią strażą korpusu od 18. tysięcy ludzi w okolicach naszych stać mającego. Cała armia Tyrol- ska ma dochodzić do 90. tysięcy ludzi, a główna kwa- tera iey pod dowództwem Generała Bellegarde będzie w mieście naszym założona. Tyrolczycy iedni także korpusy obywatelskie. W względzie obrony Tyrol u- wazany być może dla krajów dziedzicznych Cesarzkich za twierdzę od natury wyławną.

z Stuttgardu dnia 27. Lutego.

Odtąd iak rząd Francuzki dał wyraźne zapewnienie, iż nie ma zamiaru, czynić iakiejkolwiek odmiany w kon- stytucji kraju naszego, wszystko jest w spokojności. Xią- że także wyjazd swój wstrzymał.

z Frankfurtu dnia 2. Marca.

Z Monachium donoszą, iż zmarły Elektor zostawił znaczny łkarb w gotowiznie, żadnego iednak testamen- tu nie zrobił. — W Szwajcaryi rząd ma pewność wojny i jest do niej w gotowości. Francuzkie wojska licznie się zbierają nad granicą Gryzonów. — Względem wezwania Francuzów Hanau do poddania się, wieść była fałszy- wa. — Nowy Elektor Bawarski kazał przyłożyć pieczęć do kancelaryi interesów zagranicznych.

Gazeta Praska przepowiada wojska Rosyjskie w wyższej Austrii stojące do Włoch. Na ich miejsce ma przybyć do Niemiec świeżego wojska Rosyjskiego 60. tysięcy, które składać się będzie z 10 regimentów infanteryi, 5 batal- lionów grenadyerów, 2 regimentów strzelców, 1 kirasie- row, 2 dragonów, 1 huzarów, 1 Tatarów, 5 Kozaków, 5 kompanii artylerzystów, 600 wozów amunicyjnych i proporcjonalnej liczby armat. — Feldmarszałek Suwarow ma nad tym wojskiem mieć komendę, i już przodem nad Ren pospieszył.

Wielka liczba armat, i wozów amunicyj- nych przechodziła około naszego miasta do Höchst. Szły one od Homburga. Mówią, iż wszystkie infanterya która się znajduje z tej strony, ciągnie do Höchst dla zostawienia miejsca kawalerii. Listy z Stuttgardu wyra- żają, iż wojska Austriackie postępują naprzód.

Zdać się, iż większość Seymu postanowiła zdać się na Cesarza w okoliczności postępowania wojsk Rosyjs- kich. Tym sposobem negocyacje Raftadzkie zależałyby od decyzji Cesarzkiej.

Ministrowie Francuzcy oświadczyli swoje podziwie- nie z przybycia iednego Ministra z pułnocy, i Ministra Angielskiego do Ratyzbony.

Pewne pismo publiczne wzmiankuje osobliwą skr- chę złego sumnienia. W iednej gazecie Angielskiej u- mieszczone było następujące doniesienie: „Jakub Gibson czyni wiadomo, iż gdy Opatrzność dozwoliła mu cią- głego powodzenia w interesach jego, mianowicie wza- śnie ofstauiey elekcyi do parlamentu, przy której znaczną zylkał sumnę; Przeto uważa być obowiązkiem swoim, część tego niesprawiedliwie zarobionego majątku, po- święcić dobremu uczynkowi. W tym celu oznajmuje u- bogie wdowy rozmaitych dystryktów, iż przeznacza dla nich sto beczek zboża, które za wyrokiem niektórych przyjaciół swoich, na których się zdaie, między nie roz- dzielić pragnie. Pręknij przykład sumnienia dla wszystkich niesprawiedliwego zarobku szukających.

Utrzymują tu zawsze, iż linia demarkacyjna nową we- mie rozciągłość, i że zajmie cały prawy brzeg Menu. — Gazety Mannheimskie ieszcze tu dziś nie przybyły. Dnia wczorayszego o 11. godzinie wieczorem Francuzi niepo- kazali się ieszcze w okolicach Heilderberga.

z Raftad dnia 2. Marca.

Ministrowie Celarscy odebrali z Wiednia wiadomość, iż w tak ważnej okoliczności iaką jest przechód wojsk Rosyjskich, nie można tak wczelnej przedliebrać rezol- lucyi, i że postępować sobie tym sposobem bez żadnych względów dla tak możnego Monarchy iakim jest Impera- tor Rosyjski, byłoby to oczewiście czynić przeciwko in- teresom i na szkodę Rzeszy Niemieckiej. Z tego powodu Cabinet ten oczekuje iakie będzie w tej okoliczności zdanie najpierwzych stanów Rzeszy. Z tego opóźnienia Ministrowie Francuzcy mocne okazują nieukontentowanie.

Dowiadujemy się z Strazburga, iż Generał Bernadotte uda się nad Men, ponieważ wojska Austriackie pomy- kaia się ku Frankonii. Legacya Francuzka zapewniła, iż w wszelkim zdarzeniu miejsce zgromadzenia kongresu nie będzie przez wojska zajęte.

Ob. Rudler Kommissarz Rządowy, przybył tu dnia 23. Mianowany on jest Kommissarzem Cywilnym przy armij Generała Jourdan.

Widziemy tu wielkie podobieństwo, iż kongres na- dał odprawiać się będzie. Wiele do tego wpływać może systema polityczny nowego Elektora Palatyna. Jego zdanie przeciwko przechodowi wojsk Rosyjskich na Seymie po- dane, oraz zupełne znieśienie wielkiego Przeorstwa Zako- nu Maltańskiego w Bawaryi, zdają się być zgodne z my- ślą Ministrow Francuzkich. To wielkie Przeorstwo było częścią języka Niemieckiego, które zesły Elektor utwo- rzył w roku 1782. na miejsce języka Angielskiego. Temu Przeorstwu nadane były wszystkie Jezuckie dobra ruch- ome i nieruchome znajdujące się w Bawaryi, Neuburg, Salzburg, i w wyższym Palatynacie, szacowane 4. milio- ny. Xiąże Breitenheim był w nich wielkim Przeorem, a Hrabia Morawicki tutejszy Minister, Kommandorem.

D. 3. Mar. — Dnia wczorayszego minister Bawaro-Palatynski odebrał wiadomość o zajęciu przez Francuzów Mannheimu. Baron Albin odebrał także wiadomość, iż G. Bernadotte wezwał fortecę Filipsburg do poddania się. Ta okoli- czność wielkie tu sprawiła wrażenie, i zaczynać się o- bawiać o zerwanie pokoju z Rzeszą. Hr. de Lehrbach za kilka dni z tą wiedzią. — Główna kwatera Genera- ła kommanderującego Jourdan przeniesioną została dnia wczorayszego z Offenburga do Gegenbach, a Generała Vandamme z Gegenbach do Hornberg. Francuzi dnia dzisiejszego pomykają się dalej.

List Reingrafa de Salm kommandanta Filipsburga do Barona Albini.

Dowiedz się JW. WP. z przytaczoney kopii o zadzi- wiającym piśmie, które dnia dzisiejszego przywiezione zostało przez Generała adiutanta Francuzkiego Grudin, imieniem Generała Bernadotte, oraz iaką mu dałem od- powiedź. Upraszam JW. WPana, ażebyś tę okoliczność wziął na uwagę wraz z innemi ministrami i pełnomocnym ministrem Cesarzkiem, i iezeli to być może, uwiadomił mnie o tym co się stanie w Raftad, ażebym wiedział iak w tej mierze postąpić. Mam honor etc. — W Filipsbur- gu d. 2. Marca 1799. podpisano Reingraf de Salm G. L. W głównej kwaterze dnia 12. Ventose (2. Marca) roku 7. Rzeczypospolicy Francuzkiej.

Bernadotte Generał Kommanderujący armią ob- serwacyjną do Generała Kommandanta for- tecy Filipsburga.

Mości Panie Generale, Rząd Austriacki z wżgardą Traktatu w Campo Formio zawartego, zajął fortecę Ulm; ten postępek daie mi powod osadzenia garnizonu w for- tece, w której WPan dowodzi; naprocznobyś się WP. chciał temu opierać: niemogłbyś tego uczynić z żadnych przyczyn; garnizon WPana nie jest dosyć mocnym, aże- by mógł szturm wytrzymać, a pokój między Rząptą Fran- cuzką i Rzeszą Niemiecką, który, jest bliskim podpisania, nakazuje WPanu unikać krwi rozlewu, i oddać mi za- kład, którego nie mogłbyś uchronić przed siłą armii Aus- triackiej. Nie rozumiem ażebyś WPan chciał iak ra- czey poddać tej armii. Gdyby tak było, mogę WPana zapewnić, iż jest zbyt oddalona, ażeby przez długi czas mogł się od niej nylżejszych spodziewać posilków. Ar- mia pod dowództwem Generała Jourdan przechodzi w tym momencie przez czarne gury, i idzie iey szukać w

szrodku Bawaryi. Muszę więcej powiedzieć; wiem, iż WPana garnizon jest nieukontentowany, iż officerowie są nadto rozsądni i oświeceni, ażeby mieli przelewać krew podług upodobania i dziwactw niektórych obłąkanych ludzi, i że żołnierze nieoczekują, tylko na znak do boju, ażeby swą oświadczyli wolę. Mieszkańcy bliżej widzenia swoich domów w płomieniach, będą także wiedzieli co czynić. Artyllerya która się pomyka z *Landau* dla zapalenia ich miasta, pada im długo oczekiwany pozor dla przymuszenia Komendanta, ażeby złożył klucze. Armia, którą dowodzę niepotrzebując tych wszystkich korzyści, idę z siebie dościsnąć mocna do pokonania WPana; pragnę: ażeby upor WPana nie przymusił mnie do przelania krwi ludzkiej, ani do wprawienia w rozpacz nieszczęśliwych ofiar mieszkających w *Filipsburgu*. Nie mogę ci Generale nadto tego powtarzać, iż nie w sposobie nieprzyjacielskim chcę osadzić garnizon w fortecy WPana; daleki od tego, mam ślady zamiar zachować ją dla Rzeszy *Niemieckiej*, i w obliczu świata czynię przedsięwzięcie oddania jej, skoro tylko Rząd *Francuski* będzie miał pewność, iż Rzesza może ją przeciwko domowi *Austriackiemu* obronić. W ręku WPana MPanie Generale jest życie wielu ludzi i los mieszkańców *Filipsburga*. Winięś się WPan z tego sprawić nie tylko swoim współczesnym, ale nawet potomności, która cię sądzić będzie. Z mojej strony, jeżeli mnie WP. przymusił do dobywania twierdzy, dobędę ją bez wątpienia, ponieważ mi to zapewniają ludzie, któremi dowodzę i sposoby, któremi rozrządzam, lecz kara tego, który ie na siebie ściągnie, będzie straszna, ponieważ tym sposobem wejdzie w wojnę z *Rzeczpospolitą Francuską*, niezdolną także wstrzymać żołnierskiej zapalczowości, która się całkowicie na niego zwała. Mam honor pozdrowić WPana.

(podpisano) BERNADOTTE.

W *Ottenheim* przy *Filipsburgu* 2. Marca 1799.

Mości Panie Generale, list WPana pod datą 12. *Ventosa* (2. Marca) oddany mi przez Generała-Adjutanta *Gaudin*, zawiera w sobie ośnowę której niepowiniem się był spodziewać w tym momencie, gdy pokój między *Rzeszą Niemiecką* i *Rzplą Francuską* zdaje się być już bliżkim podpisania. Znasz WPan tam, iż byłbym nader wyślepym, gdybym chciał zezwolić na oddanie mu tej twierdzy, której straż powierzona mi została przez Generała kommandującego armią Rzeszy. Jego bytność nie jest ztąd nadto odległa, a obecność Deputowanych zgromadzonych na kongres pokoju jest jeszcze bliższą. Rozkazy i instrukcje o które niezwłocznie z tych dwóch stron dopraszać się będę, i które wkrótce odbiorę, podadzą mi prawo iakiego się trzymać będę. Tym czasem nim mnie dojdą, i nim o nich WPanu doniosę, nie mogę uczynić iak tylko to, co każdy człowiek kochający honor na moimby miejscu uczynił. Stan w iakim się znajduję powierzona mi forteca, nie jest taki, iak się WPanu zdaje. Nieznam także nieukontentowania pomiędzy garnizonem zofiatym pod moją komendą. Winiem więc WPanu oświadczyć, iż nie mogę w żadnym sposobie przyjąć garnizonu *Francuskiego* do fortecy *Filipsburga*, i że daleki od przedsięwzięcia kroków nieprzyjacielskich, niemniej jednak opierać im się potrafię. Zaczepnik winien będzie swoim współczesnym i potomności sprawę ze wszystkich nieszczęść, które będą mogły z jego postępków wynikać. Zofiatę er.

(podpisano) *Rheingrave Hr. de Salm G. L.*

Dnia 4. Marca.

Deputacya Rzeszy niebrała wcale na rozważenie okoliczności tyczący się *Filipsburga*, wezwanego od *Francuzów* do poddania się. Spodziewać się trzeba, że danie przyzwolonej na to odpowiedzi zofiatwione będzie G. kommandującemu armią Rzeszy. — *Francuzkie* wojska coraz daley się posuwają. Jutro kwatery główna ma przybyć do *Willingen*.

Dnia 5. Marca.

Nota Ministra Pełnomocnego Cesarzkiego do Deputacyi Rzeszy.

Kommissya Cesarzka w terażniejszym położeniu szczyty, nie może potwierdzić propozycji Deputacyi Rzeszy pod d. 2. t. m. do odpowiedzi na Notę Pełnomocnych ministrów *Rzplę Francuskiej* pod d. 11. *Ventosa* (1. t. m.) iak tylko w przypadku, ażeby ta poprzednicza od-

powiedź prześlata na prośbom doniesieniu o oddaniu pomienionej Noty, i o komunikowaniu onej generalnie-ralnemu sejmowi Rzeszy, każde inne oświadczenie będzie wstrzymane aż do dalszej decyzji Cesarza i Rzeszy, stosownie do *Conclusum* Deputacyi pod d. 26. *Stycznia*, i do sankcyi na nią danej pod d. 27. t. m. — W *Rastad* d. 4. Mar. 1799. (podpi: Hr. *Metternich-Winnebourg*.)

Deputacya zgromadzi się dnia intrzejszego, obawiamy się, iż pofterunki armii G. *Jourdan* znajdując się już z *Heilfingen*. Mowią, iż *Francuzi* zaczęli od ulkuteznienia planu sekularyzacyi w *Szwabii*.

z *Strazburga* dnia 3. Marca.

Armia *Moguncka* pomyka się wżylkiemi stronami przez dolinę *Kinzing* i *Knibis* ku *Dunajowi*, i wkrótce przybędzie w okolice *Ulm*. Pierwszego dnia główna kwatery była w *Offenburgu*; Mowią iż dziś jest w *Donaueschingen*. — Dnia wczorayszego i dzisiejszego kilka pułbrigad i wielka liczba kawalerii przeprawiła się przez *Ren*. — General *d'Hautpout* wyjechał ztąd do *Offenburga*.

Armia Generala *Jourdan* wynosi 85. tysięcy ludzi, armia *Moguncka* Generala *Bernadotte* i *Szwajcarska* *Massey* każda do 60. tysięcy dochodzi, to wżylko składa potęgę do 205.000. dobranego wojska. Armia *Austriacką* podają w *Bawaryi* do 109. tysięcy, w *Tyrolu* i *Gryzonach* do 50. tysięcy, w ogule do 160. tysięcy ludzi.

Z drugiej strony naprzeciw *Szwajcaryi* znajduje się główna kwatery *Austriacka* w *Feldkirch*. Z *Konstancji* oddalił się wszyscy emigranci *Francuzcy* G. *Salis* przez przejętą korespondencyą jego zupełnie jest zdradczym. Odkryto w niej plan wojny od niego ułożony przeciw *Helwecyi*.

z *Offenburga* dnia 3. Marca.

Główna kwatery Generala *Jourdan* spodziewana jest dziś w *Hornberg*. General *Pandamme* z przednią strażą ma się pomknąć aż do *Fillingen*. General *St Cyr* ma także ku tej stronie zbliżyć się z swoją dywizją. Wszelkie poczyty bez żadnej przeszkody w pośrodku armii *Francuskiej* przechodzą.

z *Brunswiku* dnia 5. Marca.

Ostatnia wiadomość o wojnie nieszczęściem się potwierdziła. Dowiedzieliśmy się z drugiej szafety dnia wczorayszego w nocy przybyły, iż wojska *Francuskie* w liczbie 25. tysięcy ludzi przeprawiły się przez *Ren* przy *Kehl* dnia 1. Marca. Natychmiast porozysłały w różne strony swoje proklamacye. Ministrowie *Francuzcy* odebrali rozkaz wyjechania z *Rastad*. Atoli negocyacye z Rzeszą nie zostały zerwane, i jeżeli też Rzesza oświadczy się przeciwko przeciwdowi wojsk *Rosyjskich*.

z *Manheimu* dnia 5. Marca.

General *Bernadotte* wczoraj zrana wyjechał do *Moguncji*. Ztąd spodziewają się, że wkrótce tu powroci. Mówi na *Renie* od dnia wczorayszego już jest postawiony. Odezwa następująca, była tu w dwóch językach ogłoszona. Armia obserwacyjna. W kwatery głównej *Manheimie* d. 23. *Ventosa* roku 790 *Rzplę Francuskiej* General *en chef* rozkazuje: Art. I. Urzędy w *Manheimie* będące i wszelkie władze sądowe, odbywać będą tymczasowo swoje obowiązki iak dawniej. — II. Żadna religia w oddawaniu czci Bogu doznawać nie będzie najmniejszej przeszkody. Kommandant fortecy dawać będzie pomoc i opiekę odbywającym obrządku religij. gdy będzie tego potrzeba. — III. Osoby wszelkiej profesji, wieku i stanu, zofiatą pod załoną *Rzplę* i opieką armii. — IV. Niewolno jest nikogo napastować, lub się z niego natrząsać. Przyjaciele *Rzplę* i iey rzędu wezwani są, aby zapomnieli wszelkich uraz, które mieć mogą do iakichkolwiek bądź osob, za zle z sobą obchodzenie się przed wnięciem wojsk *Francuskich*, z powodu swoich zasad i zdań republikańskich. — V. Przysiękając General kommandujący bezpieczeństwo i opiekę wszelkim osobom podległym *Elektorowi* *Palatynowi*, nakazuje kommandantom iak miala, aby oddał pod dół wojskowy na karę śmierci każdego emilaryusza lub stronnika, któryby przez swoje mowy lub czyny chciał poróżniać między sobą mieszkańców, lub ofłabić dobrą harmonią trwającą między wojskami *Rzplę* i ludem *Palatynkim*. Kommandant miala *Bastoul* będąc w odpowiedzi za spokojność iego mieszkańców, dołoży starania, aby wżylkie odnogi handlu spokojnie odbywały swoje czynności.

(poopisano) BERNADOTTE.

Dnia 6. Marca.

Przybywają tu dotąd wojska *Francuskie*. Regiment kawalerii dnia 4. wieczorem przybył, udał się ztąd dnia wczorayszego za rzekę *Necker*. — Oddział infanterii wyszedł przez bramę *Heilderberską*. — Donoszą z *Stutgardu*, iż General *St Cyr* przybył dnia 3. do *Freudenstad* z kolumną wojsk *Francuskich*, która ma daley postępować wraz z innymi za nią nadciągającymi wojskami. W miastach i wsiach *Wirtemberskiego* pozatykano flupy z napisem *Wirtemberg*. Przedliwzięto także inne środki które w terażniejszych okolicznościach osądzono być potrzebnymi.

z *Lucerny* dnia 22. Lutego.

Na dniu 16. Dyrektoryat złożył ciastu prawodawczemu obraz stanu politycznego *Rzplę*. Względem sfunkcyj zewnętrżnych *Rzplę*. Dyrektoryat wyraża co następuje: „Przy zbliżających się burzy Dyrektoryat Wykonawczy nie lęka się przeyrzeć z wami szereg przyjaciół *Rzeczypospolitej*. Wielu Xiążąt Rzeszy pospieszyło się nietylko z uznaniem naszej *Rzeczypospolitej*, ale

nawet starali się rozpocząć z nią negocyacye w okolicznościach wspólnego interesu, a związki dobrego fałdztwa utrzymywały się dotąd między ich poddaniemi i Obywatelami *Helwecyi*. — *Rzplta* może w szczególności polegać na braterskich *Rzpltych*, których wzajemne interella są ściśle z sobą spójne. — Poseł *Cisalpiński* przybył już do *Lucerny*, a poseł *Liguryjski* iest nam zapowiadany. — *Rzplta Rzymska* od czasu swego wkrzeszenia utrzymuje z nami związki, które lubo przez ciąg ofiatnich zaburzeń przerwane, na nowo wzmocnionemu zofiaty. — Rząd tymczasowy *Piemontski* pospieszył się z odnowieniem w imieniu ludu, trwających dotąd z *Królem* *Sadyńskim* związków. — Jedna tylko *Rzplta Barawlska* nieodpowiedziała ieszcze na odezwę Dyrektoryatu Wykonawczego, co iednak nie można przypisać innym pobudkom, iak tylko odległości miejsc, oraz trudnym komunikacyom. — Rząd *Xłtwa de Neuchatel* zachowuje z nami dawną ślędzką przyjaźń. — Dom *Austriacki* pod pozorem zofiatwienia sobie zakładu za nadgrody które *Rzeczpospolita* przyobecata *stanom Niemieckim*, polidaiącym na iey gruncie niektóre feudalne prawa, sekwestrował wżylkie fundusze *Helweckie* umieszczone na banku *Wneckim*, i zabronił swoim poddanym opłacać partykularne długi. Przeciwnicy naszej rewolucyi znajdując w jego krajach wsparcie i pomoc. Wiadomy iest Dyrektoryatowi zamiar uderzenia na *Helwecyą*; takie iest iednak iego umiarkowanie, iż w nadziei pojednania się zofiat w *Bazylei* z jego przydawnym rządem zaufanych agentów. *Anglia* ktoręśmy nieobrazili, pozwoliła sobie względem nas największego bezprawia, wżylkując opłatę winney nam należytości. Merzem i przeciagiem dwóch-let mil od naszego przedzielona kraju, może się z nas do czasu uragać, lecz nie zadługo ukaraną zofiatnie. — Ściśle nasze z wielkim *Narodem* przymierze, zdolne iest wygluzować z naszej pamięci podobne czynności. Interella dwóch *Rzeczypospolitych* tak są ściśle ziednoczonemi, iż pomimo sił nierówności, zniszczenie małej *Rzplę*, okropne dla wielkiej sprowadziłoby skutki. Przymierze na takie położone zasadzie, powinno być niewzruszone. Naprożno nieprzyjaciele nasi ofłabić ie chcieli; naprożno zamysłali korzystać z okazanego gdzie niegdzie przez bytność wojsk nieukontentowania. Miłość niepodległości podyktowała konwencyą w *Grudniu* względem zaciągu 18. tysięcy wojska; póki tylko *Francya* była w nadziei zawarcia w *Rastad* pokoju, ulkutecznienie tego zaciągu zofiatowało w zawieszeniu, lecz gdy ta zniknęła, rekrutowanie już iest rozpoczęte etc.

Zaciąg korpusu posiłkowego od 18. tysięcy ludzi idzie z wielkim pośpiechem. Dyrektoryat w odezwie swojej w tym celu wydanej wyraża: „Mamyż my *Szwajcarowie* z założonemi rekoma, poglądać tylko na laury, które sprzymierzeni bracia nasi w obronie granic naszych dzieci i kobiet, zbierają? Taż to ma być rola potomków *Tella* i *Winkelrida*. *Szwajcarowie*, jeżeliby tak być miało, zamienimy raczej imię dotąd z uszanowaniem wymawiane *Szwajcarow*, na imię najpodlejszego ludu, gdyż imię *Szwajcara* byłoby dla nas tylko szczydliwem. Zreklambyśmy się wszelkiego prawa do szacunku, nie załugując iak na wrzeczona i więzy niewoli. *Szwajcarowie* rumienicie się na taki stan, poglądacie z dumą wgaradą na tego, któryby tak daleko chciał was uposledzić rozumiejąc, iż wasze lilne ramie już zwątlato, i że głuchemi ielłescie na głos flawy narodowej i zagrożoney oyczyny. — Dajcie nam broń, włkaczcie nam mieysce do zebrania się i pokażcie nieprzyjaciela, taki iest głos, który się wam z rozpálnych pierfi wyrwa. *Szwajcarowie!* Ruchajcie. Rząd *Francuski* nie chce w tym momencie wyniszczonej *Szwajcaryi* przymuszać do wyflawienia armii własnym iey kosztem, lecz na mocy zawartej konwencyi, żąda tylko dostarczenia korpusu 18. tysięcy ludzi, obowiązując się zold, mundury, broń, żywność i wżylkie iego potrzeby własnym kosztem załtąpić etc. etc.

z *Bazylei* dnia 2. Marca.

Dnia wczorayszego 6. tysięcy wojska *Francuskiego*, tak kawalerii, iak infanterii przechodziło *Ren* po naszym moście. Większa część tego wojska udata się ku *Rheinfelden*; reszta pomknęła się na *Lorrach*, *Schopfen*, i *St. Blaise*. Zapewniano, iż dziś i jutro miało ieszcze przechodzić 12. tysięcy, lecz się to ieszcze dotąd nie stało. Znaczne korpus wojska wkroczyło już do Rzeszy z *Strony* *Szafluzy*.

z *Neapolu* dnia 6. Lutego.

Xiążę *Pignatelli* za przybyciem swoim do *Palermo* nie był przypuszczonym do Krola. — Mowią tu o wyprawie przeciw *Sycylii*. Wiadomość, iż na tej wyspie panują zaburzenia, zupełnie się potwierdza.

Francuzi od wkroczenia swego do tego miała, pracują nad obwarowaniem brzegów, i rozbrojeniem ludu. — W tych dniach statek pocztowy *Angielski* przybliżył się na odległość wyltrzału z baterii, dla rozpoznania ich stanu, lecz armata z zamku *St Elme* przymusiła go do oddalenia się. Toż samo uczyniono z drugim statkiem, który się przybliżył do małej odnogi *Mizyjskiej*. — Kilka prowincyjow przyflały swoje przyłtapienie do nowego rządy porządku. Rząd tymczasowy zatrudnia się wybieraniem podatkow i zaciąganiem wojska. Wydal do *Neapolitańczyków* proklamacyą, w której przekłada potrzeby skarbowe. — W tych dniach kilku podpitych dragonow doznali napaści od *Lazaronow*, wyflany oddział kawalerii zupełną przywrócił spokojność?

z *Rzymu* dnia 16. Lutego.

Dnia wczorayszego obchodzono tu z okazaloscią uroczystość *Wkrzeszenia* *Rzplę Rzymskiej*. — Obłożenie *Civiltavechia* nieufiatie. Mowią, iż *Neapolitańczykowie* ktorzy się w tym mieście znajdują, oczekują tylko sposobnej chwili dla oświadczenia się za *Francuzami*.

z Liworny dnia 22. Lutego.

Król i Królowa Sardynscy zawsze się tu znajdują. Niepogodne czasy dotąd ich odjazd wstrzymują. — Oddział wojsk francuskich zajął Marigliano i Vado na brzegu Tyfkańskim, w sąsiedztwie prezydium Neapolitańskich. Przybyło także 200. Francuzów do Pisto o 8. mil od Florencji. — Według doniesienia kuryera niedawno z Neapolu przybyłego, mieszkańcy tego miasta są zawsze na dwie podzieleni strony, lecz patrzący są teraz mocniejszemi. G. Francuzki nie wychodzi z swego palacu iak tylko z eskortą 300. ludzi. Porty Neapolitańskie i Gaiety są obleżone od okrętów wojennych Angielskich i Piombino. Armia Francuska nie ma więcej nad 20. do 25. tysięcy ludzi, oczekuje na poliki dla wtargnięcia do południowych prowincyj Królestwa Neapolitańskiego.

z Medyolanu dnia 26. Lutego.

Mówią tu o poruszeniach insurrekcyjnych, które dnia 12. t. m. miały się okazać w Florencji, z powodu rozlaney pogłółki, iż korpus wojsk Francuskich oddzielony z okolic Rzymskich, który był przeznaczony na zajęcie Prezydium Neapolitańskich Orbitello i Piombino od strony Toskanii, wkroczył do prowincji Syenny i przybył do Magliano; tymczasem gdy inny korpus przypłynął morzem, atakował i zdobył twierdzę Vado (między Liworno i Piombino). — Wiadomość ta w Medyolanie rozkazała wkroczenia do Toskanii, lecz nie dołączyła do której miejscy. — Zdać się rzecz pewną, iż W. Xiążę Toskanii nie zapłacił dotąd iak tylko 500. tysięcy liwrow Rąptley Francuskiej, i że jego Minister oświadczył agentom Francuskim, iż reszta umówionej summy poty nie będzie wypłacona, póki ugodzone w tej mierze warunki, zupełnego nieodbiórą skutku. — Nowy rząd Lukkański mianował Ob. Marielli Ambasadorem do Paryża, a Ob. Rossi do naszey Rąptley. General Miollis obemył kommandę w Luce po Generale Serranier.

Od granic Włoskich dnia 22. Lutego.

Armia Austriacka z strony Werony w wielkim iest poruszeniu, z tego powodu pulbrygada Francuska idąca z Bergamo do Piemontu wstrzymana została w marszu.

Do Genui przyszły na dniu 9. Lutego wiadomości z Egiptu. Buonaparte procz armij swojej, liczy iest także pod rozkazami swemi 50. tysięcy Druzow i Koptow, i ma zamiar wyruszenia do Syrii.

Sycylia iest w insurrekcyi. Król przymuszonym został z familią swoją na okręcie Angielskim popłynąć na morze. Mówią tuż nawet o nowym wyspiarskiej Rąptley pod nazwiskiem Messyńskiej, która nam przypomina baieczne dzieje Asfłoma. — Głoszą tu o liście Generala Lanus z Egiptu, podług którego Basza Syryjski z 60. tysięcy wojska zolał od Generala Buonaparte pogromionym, po czym ten wódz miał do Syrii wkroczyć, zolał wsiwy kommandę w Egipcie Generalowi Kleber. — Lord Bristol miał umknąć z więzienia swego w Medyolanie i do Werony udać się.

z Bagdadu dnia 19. Grudnia.

Stan rzeczy zawsze iest prawie iednakowy względem Arabow. Namiestnik Baszy po zatrzymaniu się przez dzielcie dni w Bassorze, pomknął się w dalszą drogę ku Lassa, znacznieszemu miastu pokolenia Muhabis w zamiatze onego obleżenia. Armia jego w okolicach Bassory wzmocniona była od licznego korpusu podległych Porcie Arabow. — Babakan daie kółtować Persom spókoyności rządu. — Najwiecsze lity z Indyow donoszą, iż Zeman Szuch Król Kabulu wyszedł z liczną armią do Lahory iolity Indusianu.

Sławny Poffelt nallepująca daie biografią Generala Mack. Pomiędzy wojownikami, którzy słusnie powiawać mogą przeciw twierdzeniu, iż sława z powodzi się składa, liczyć się także powinien Gen. Mack. Na czele takiej armii, która po Portugalskiej nymniej iest w całej Europie bitną, sam Alexander Wielki nieby niedokazał. Nie był także szczęśliwym w planach swoich, o sobliwie w tym który z 1794 ułożył, a na który cała Europa miała oko zwrócone. Wszakże nie można zaprzeczyć, żeby nie posiadał talentow wojennych. Karol baron de Mack pochodzi z itanu miełkiego, urodzony w Neuslingen w Frankonii roku 1752. W roku siedemnastym wszedł w służbę cesarską i po 8. latach dobiżył się rangi porucznika. W wojnie wszczętej względem lukcellyi Bawarskiej w r. 1778 hrabia Kisiński wziął go za swego Adjutanta. Przez czynność swoją osiągnął względy Jozefa II. i Feldmarszałka Lasy. Hrabia Kisiński odebrał rozkaz odejść go do generalnego sztabu w głównej kwaterze Cesarzkiej. Od tego czasu zawsze przy boku Laszego zolał. Tu dopiero Mack nabral wiadomości wyższej taktyki, i zwyki był mawiać: iż znajomość jego w sztuce wojennej była tylko kroplą z oceanu Laszego. W tym czasie zolał podpułkownikiem, a gdy Jozef II. w kilka lat po tej wojnie, założył gabinet wojenny z oficerow głównego sztabu, dla ułożenia planu ćwiczeń obozowych, uprządkowania archiwow pism i planow dawnych wojen, i utworzenia nowych. Mack był także do tego gabinetu wezwany. Tu pracował z tą poręczą, czynnością, która będąc w charakterze Jozefa II. oczęwicie podobać się mu musiała, lecz razem popadł w słabość niezmierną. Króla mu tyle z czasem bolow przyniosła. W roku 1788 za rozpoczęciem wojny z Turkami i obcięciem kommandy przez Laszego nad armią, Mack użyty był w rande majora głównego sztabu. Potym za obcięciem kommandy przez itarego Hadicka, Mack przydany mu był za podpułkownika. Nakoniec gdy Laudon stanął na czele wojska, zrazu zimno go przyjął, i przez długi czas mu nie ufal. Bywało nawet, iż go laiał nie raz za niektóre obroty wojenne, lecz w dalszym czasie pochwalil go w raporcie Cesarzowi, co mu ziedna-

ło rangę podpułkownika i order S. Tereffy. Prace wojenne i gabinetowe tak go nakoniec oślabily, iż po lkończoney wojnie powrócił do Wiednia dla poratowania zdrowia. Tak mocny i peryodyczny miewał ból głowy, iż czelto pod gołym niebem musiał z konia zsiadać, i leżeć kilka godzin horyzontalnie na ziemi. Spokoynosc, powietrze wieylkie i zimne kąpiele przywróciły mu przeciw zdrowie, i w roku 1791 w randze pulkownika udał się do regimentu Lobkowitz w Gallicyi gdzie zolał aż do rozpoczęcia wojny Francuskiej. Na początku roku 1793. Koburg prolit Cesarza, aby mu przyjął do Niderlandow Macka w randze Generala Adjutanta. Jego zalugi w tej kampanii i czynność niezmierną wszystkim są znaiome. Przy tych trudach odnowila się choroza nerwowa, tak dalece, iż w bitwie pod Neerwinde przymuszony był iest wsiadć lekarktwo, aby tylko na koniu mógł się utrzymać. Po tej bitwie wiadomo, iż Dumourier opuścił sprawę Rąptley, i negocjował z Koburgiem przez kana. Macka. Po bitwie pod Famars dnia 25. maja 1793. Austriacy oblegli Valenciennes. Postrzał odebrany w udo w ciągu tej litwy, a procz tego zachwiane dawniej zdrowie przymusiły go do usunięcia się z armii. Za odzyskaniem lit, ułożył sławny plan do kampanii 1794 na którym tyle nadziei pokładanych było. Na początku tego roku udał się do Anglii. Na brzegach dumney tej wyspy przyjmowany był wytrzałem z armat, a gabinet Angielski, o kniony planem jego, cieleżył się nadzieją przyszłego Francji upokorzenia. Franciszek II. udał się w osobie swojej do Niderlandow dla rozpoczęcia kampanii. Jakkolwiek początek iey był okazalym, dalszy iey iednak ciąg przyprowadził do utraty Niderlandow, a potym całej Hollandyi. Lecz w tym planie Mack pokładał nadzieie na wojskach polikowych, które gdy nie weszły w czynność, Mack radził iak naysprędsze zawarcie pokoiu. Za rozpoczęciem kampanii 1794. Mack ułożył także instrukcje dla oficerow wojska Cesarzkiego, i umieścił w nich dwie zasady 1. iż nie należy lękać się dwa i trzy razy licznieszy liczbę nieprzyaciela 2. iż potrzeba naysprędszy czynić atak, gdyż tym sposobem można być pewnym pobicia jego. Lecz iakże odmienna poślac rzeczy odtąd widzieć się dała, i iak niezawodna itarozytyn Cyrus prawdę powiedział: lepiej iest wielkich rzeczy spodziewać się a małe widzieć, iak o małych przepowiadać a wielkie znaydować. W ciągu tej kampanii tak niezmiernym powodzeniem wojsk Francuskich sławney, Mack za przykładem Koburga usunął się z teatru wojny, i nie ukazał się na niej znowu iak w r. 1797. lecz przedugodne warunki w Leoben przerwały nagle bieg czynnych jego usiłowań wojennych. Tym czasem wyniełonym zolał na łopień Generala Leutnanta. Ponieważ horyzont polityczny znowu zachmurzał się począł, a rewolucya w Paryżu zdożyła Mały nową wojnę Francuzi z Neapolem rokowały, przeto w Wrześniu 1798 udał się z Wiednia do Neapolu, i tam nayswyższą kommandę nad wojskiem obiał. Lecz uie mógł na niebezpieczniejszy łokoput narazić sławy swojej. Wiadomo, iż Cesarz widząc resztę wojska mkecznością okazującego, chciał tylko z swoim dzieliatym legiionem iść do ataku, lecz tenże sam Cesarz to co chciał na czele 6. tysięcy Rzymian dokazać, nigdyby się nieodważył przedwzięć z armią 60. tysięcy Persow. Jakkż jeden z nayswiększych taktykow, z armią taką iak Neapolitańska, porwać się mógł przeciw śmiśłym weteranom, niegdyś pod dowództwem G. Buonaparte walczącym? Klełki jego nie oślabiały w nim ducha, każdy krok Francuzow znalazł w nim opór, i należy się spodziewać, iż w spokoinieszych czasach sam opisze osobliwosci tych wojen, o których może powiedzieć: quae ipse miserrima vidi, et quorum pars magna fui.

Kommissya wspólna przez Naysniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewsko-Prulki, do upadłych sześciu Bankow. to iest: U. U. Piotra Teppera, Karola Schultza, Fryderyka Kabryta, Prota Potockiego, Macieja Łyszkiewicza, i Jana Dawida Heistlera wyznaczona.

Wam 100. J. W. W. W. Urodz: Szlachetnym.

Romanowi Placydowi i innym Fabiana lukellorom o czerw: zł. 4300. zł. 12. — Tymze o Celly na zł. 3000. Czarnickiemu z Skotowskiem o czerw: zł. 100. — Dobrowolskiemu Jakubowi o czerw: zł. 25. — Heiking Baronom o czerw: zł. 400. — Krzysztofowiczowi o czerw: zł. 300. — Dekiertowi i Marcinkowskiemu o czerw: zł. 324. zł. 7. — Ogizkiemu Banowi o czerw: zł. 609. zł. 13. gr. 15. — Pauszy Jozefowi o czerw: zł. 50. — Rokosfowskiemu Cypryanowi o czerw: zł. 725. — Xieciu Woronickiemu Jozefowi o czerw: zł. 7. zł. 13. — Susszyńskiemu Antoniemu o czerw: zł. 25. — Humieckiego Jozefa lukellorom o czerw: zł. 300. — Szydłowskiego Antoniego żonie i lukellorom o czerw: zł. 200. — C. la Janklowi o czerw: zł. 10. — JO. Xiecia Adama Ponisńskiego lukellorom i Urodzonego Sulkowskiego Wojciecha lukellorom. Ur. Pawłowi Chrzanowskiemu Burgrabiemu Rozańskiemu do attentowania sprawy z JW. Konstantym Platerem o czerw: zł. 2200. do likryptu na osobę tegoż Ur. Chrzanowskiego wydanego i Ur. Kabremu negocjowanego winne i do znośzenia wyrokow sąlowych, a to z przyczyny uczynionej przez Jasnie Wielmożnego Platara kweliyi z mocy dekretu ładu swego przypozyskującemu się, bądź i powyższych pozwanych, iezeli który z nich umarł lukellorom i ich opiekunom nakazuje; ażeby pomienieni pozowani, od daty obwiełczenia niniejszego Edyktalnego pozwu za tygodni ośm, czyli w ten czas, gdy ta Sprawa do sądzienia przywołana będzie, przed ładem niniejszym Kommissji w mieście Warszawie w domu Teppera zwanym, na ulicy miodowej położonym, odbywającym się, osobiscie lub przez umocowanego, każdy w lczegulności Pleniopenta, stawili się; a to na prawne

popieranie Wierzycieli Ur. Fryderyka Kabrego bywszego Bankiera, do majątku jego ubiegających się, tudzież lądowanie ulanowionych Administracyi i Prokuratora na rzecz Mały czyniących Powodow, którzy na fundamencie ordynacyi sądu niniejszej Kommissji zapozwanie was przez gazety i obwiełczenia publiczne determinuacy, stosując się do dokumentow, klag kantorowych, korresponzencyi i innych pism, pozyskują o to, aby was do zapłaceniam sum w gorze przy każdym w lczegulności z pozwanych położonych, a podług dowodow Małsie Ur. Kabrego należących, wraz z zaległemi prowizjami i wydatkami prawnymi obowiązując, a w przypadku ławienia się lub nie? przez was, i nalezytości niezaplaceniam, aby rygor niezwlóczney z wszelkiego majątku i osoby każdego pozwanego exekucyi podług prawideł Kommissji rozciągając, was zaś lukellorow i ich opiekunow JO. Xria Ponisńskiego i Ur. Wojciecha Sulkowskiego do wykupu Powodow z dobr Tuchnowskich i zaplaceniam summ pod powyższym rygiorem przynaglic, a w przypadku niezaplaceniam, też dobra plus offerenti przadać zalecić, i ich dziedzictwo przyznać, a was odsadzić; Zaczyn macie się ławic, na pretendowane dlugi odpowiedzieć, fundusz satysfakcy okazać; albowiem, czyli się ławicie? lub nie? na terminie z niniejszego pozwu przypadającym, wyrok zaoczny i ofiateczny iako sądu nayswyższego przeciwko wam ogłoszony będzie, i exekucya niezwlóczna, iak wyżej, wskazana zolać. Działo się w Warszawie dnia 2. Miesiaca Marca Roku Pańskiego 1799.

(L.S.) A. M. Mędrzecki Komm: Bank: Pisarz.

TABELLA

Generalna ceny zboży w znacznieszych Miastach Departamentu Warszawskiego Kameralnego z miesiaca Lutego 1798. roku.

Inspekcya Konsyliarza Poborowego.	Na miarę Berliniką.				
	Pszenny.	Zyta.	Jęczmień.	owśa.	Groch.
Nazwiska Miast.	Win. spel. R. gr.	Win. spel. R. gr.	Win. spel. R. gr.	Win. spel. R. gr.	Win. spel. R. gr.
Inspekcya Łęczycka.					
1. Piątek	28 16	22	14 12	12	—
2. Kłodawa	29	22 12	15	15	27
3. Kuźno	50	24	15 12	12 16	29
4. Łęczyca	50 12	25 10	14 8	11 16	28 16
Inspekcya Łowicka.					
1. Głowno	32	20	18	12	—
2. Rawa	36	20	20	16	24
3. Łowicz	28	20	17	11	—
4. Skierniewice	50	20	20	10	24
Inspekcja Warszawska.					
1. Biała	36	21	14 16	12	20
2. Błonie	34	25	20	12	22
3. Czerlk	24	20	16	10	20
4. Góra	37	25	24	14	—
5. Goszczyn	32	22	19	12	32
6. Grodzik	38	22	20	11	—
7. Groiec	32	25	22	14	20
8. Ilow	36	20	20	15	25
9. Mogielnica	36	22	20	11	24
10. Mszczonow	35	24	20	12	24
11. Nadarzyn	34	20	18	12	—
12. Nowemiasło	36	20	20	12	24
13. Nowydwor	50	24	22	18	30
14. Piasieczno	48	25	24	16	34
15. Przybyszew	32	22	20	12	24
16. Sochaczew	36	26	24	14	24
17. Tarczyn	32 12	24	22	14	24
18. Warka	38	20	18	11	32
Miasto Warszawa z Przedmieściami, Praga i Skaryszewem	34 14	25 14	20 10	11 20	25 5

DONIESIENIA.

Urodzony Paschalch donosi Prześwietnemu Publicum, iż sprowadził ze Stambulu Tytuń Turecki, drzewo Aloe nazwane do Tytuni, Farbę czarną do farbowania włosow i Balsam de Meka prawdziwy, w naysprędszych gatunkach. Ten tytuń iest pod nazwiskiem: Gebek krajany, w lisciach zaś Balsma Bocheza, Dyzna Habba etc. Także i tabaki Offenbachskie w nayslepszych gatunkach, iako to itare Maroko, Hollenderka, Stomer, Parylka miatka i Rapa, w cenie iak naysłusznieszy, o czym się kupujący przekonają. Skład tego w lzyfikiego znajduje się w jego własney kamienicy na Krakowlikim Przedmieściu Nro 450. Tudzież do jego własney fabryki Pałsow przyjmie pałsy bogate i iedwabne, iako też materye, chuliki i cyce do prania i kolendrowania za kwotę bagatelną. Niemniej w jego fabryce robią się Bajy w różnych kolorach gładkie i w pałki, iako też i sukna. Ktoby sobie więc takowe życzył szukamy kupować, może zawsze za cenę słuszną dostać: a te osoby które mają welną zdanną do tej fabryki, mogą się nadgłosić.

Roku 1799. na kadencyi trzykrotniej Ziemiłkiej Powiatu Grodzieskiego, odeszła sprawa JW. Anny i Karola z Jundziłłow Murawłkich Generalistwa byłych wojsk Polkich z kredytorami, w ktorey z przyczyny iż JW. pierwey Murawka a teraz Rozwadówka pozwala Gener: Murawłkich i kredytorow onych pierwszykróć, decydowaną zolała powtorna komportacya na dzień 1. Marca 1799. r. według łacińskiego kalendarza. Niełławiający zaś, iako to kupcy Peterzburscy Tetau Majer, Wojniłowicz Intygator Litt: Dównarowiczowa Chorzyna, Jundychi Pułkownik, Dangiell kupiec Warszawski, Godebłki i inni kondemnowaniami zolałi, i znowu pozowani będą; wedle praw krajowych, niepośelsynacy zaś w Gubernii Litewskiej przez przybicia pozwu do drzwi ładowych; co się pomienionych łchmósciow i innych kredytorow przez Gazetę Kraiową i Zagraniczną ogłasza i uwiadoma.

Pewny Kawaler tu w Warszawie mieszkający, przy rodowitym swym języku Polkim, posiadając doskonałą umiejętność języka Niemieckiego, ofiaruje chętnym się uczyć po Niemiecku łwoie za pomierną nadgodną łekacy. Życzący łobn takowego nauczyciela każdego czasu powzięć może o nim wiadomość w Kantorze Korrespondenta Warszawskiego.

Kantor tej Gazety iest w Rynku Starego Miasta, w kamienicy JP. Eberta pod Nrem 65. na drugim piętrze. — Exemplarz gróży 20.